

Автор: Мария Младенова

Рубрика: Юбилей

Публикувана: бр. 1, февруари 2018

Директор на Народната библиотека в Пловдив

Борис Дякович пристига в Пловдив на 1/14 април 1901 г. и веднага се залавя енергично за работа. Първата много важна и трудна задача на Дякович е да спре кражбите, които е вършел дотогавашният управляващ библиотеката-музей, чужденецът Атилио Такела, и се справя успешно. За да се установи какво е останало в нея след ограбването ѝ от чужденците, се налага да се направи цялостна проверка на библиотечния фонд. Поради това предлага библиотеката да се затвори за известно време. Идеята му е посрещната с недоволство от местните власти. Местната преса сипе огън и жупел срещу директора заради продължителното затваряне на библиотеката, макар да е предизвикано от окаяното ѝ състояние. Липсват инвентарни книги – и за книгите, и за периодичните издания. Няма никакви каталози. Фондът не е сигниран, поради което е струпан произволно по шкафове. В библиотеката царят хаос и пълен безпорядък, а отвън се сипят нападки и клевети. Библиотеката е с минимален персонал от 4 души: директор, известния библиотекар Лука Касъров, чистачка и градинар.

Библиотеката е затворена от 15 юни до 12 декември 1901 г. – време, през което е реформирана цялостно, според изискванията на „Правилник за народните библиотеки в София и Пловдив“ от 1898 г., чийто автор е Стоян Аргиров.

За периода, през който библиотеката не работи с читатели, е извършена колосална по обем и съдържание работа. Всички книги са инвентирани. Дякович въвежда няколко отделни инвентарни книги: за постъпленията по депозит и наличните във фонда книги; за дубликатите; за даренията; за книгите, постъпили в библиотеката от октомври 1901 г.

Събрани са многотомните съчинения, които до този момент са пръснати хаотично. Наличният фонд е сигниран, като е въведена известната за времето т.нар. шкафова сигнатура, след което са подредени според библиотечните изисквания в шкафове.

Периодичните издания са регистрирани и са подредени отделно от книгите в две групи – списания и вестници. Дубликатите са събрани в отделно книгохранилище. И едва тогава става известно, че библиотеката притежава 18 720 заглавия в 24 333 тома.

Изработени са и няколко каталога: азбучен каталог в три поредици по езиков принцип (на български, на руски и на книгите на латиница); съставен е топографски каталог, който Дякович определя като „проверочен“; и нов систематичен читателски каталог.

Съставени са и два обемисти списъка – на загубените книги и на непълните многотомни съчинения с цел те да бъдат набавени от антикварни книжарници.

Дякович въвежда и води редовно подробна библиотечна статистика, която е в основата на ежегодните отчети, които системно публикува в периодичния печат.

Първоначално – в „Училищен преглед“, а след създаването на Годишника на библиотеката те се печатат в него...

Цялата статия можете да прочете,□

ако се абонирате за печатното или електронното издание на□ [списание ББИА](#)
[онлайн](#) !□